

Bu Kaderimi Güldür

— hmyra arslan · 17 Aralık 2017

Yürüyorsun bayır aşağı
Hafiften vuruyor yüzüne ay ışığı.
Baştan sona gezmişsin bütün parkı,
Kokunla da süslemiş sin bir bankı.

Fecir vaktin de düşmüşüm peşine,
Almışım yanıma da yalnızlığı.
Herkes farklı tanımlamış aşkı,
Bazısına acı bazısına tatlı.
Ah gönlüm nereden bulmuş
Bu karşılıksız aşkı.

Bak yarım bir anda gönlüme,
Düşü vermiş bu sızı.
Yoruyor bu gönlüme dar gelen acı.
Yine senin gülüşüne sığıyorum,
Bu sensizlik artık fazla kırıcı.

Gel şenlensin gönlüm.
Yine şakısın ah şu bülbül.
Sen diye direttiren bu gönül,
Söyle sensiz mi kalacak bir ömür.

Seni sevmiş bu gönül.
Sarıl da koksun bütün bedenim sümbül.
Girmişsin yüreğime bir anda,
Ömür boyu kal da,
Bu kaderimi güldür.

Rabbim ne güzel yazmış.
Alnıma senin ismin kazanmış.
Meğerse senin gülüşün her mevsim yazmış.
Senden önceki bu gönül,
Sahiden ne kadar da boşluktaymış.

Aslın da bir adam bir kadına
En güzel şiir miş.
Senden önceki bu yaşantım
Hafızam dan silini vermiş.

Bu gönül neredeyse hissizlikten
Buz kesi vermiş.
Kalbim de biriktirdiğim bu buz haneye,
Habersiz bir yar girmiş.

Onla beraber bu gönlüme,
Bir anda bahar gelmiş.
Gönlümün bahçesinde ,
En güzel çiçekler filizlenmiş.
Bu yar ilk önce kalbime,
Sonra da ömrüme hoş gelmiş.

Seni sevmiş bu gönül.

Sarı da koksun bütün bedenim sümbül.
Girmişsin yüreğime bir anda,
Ömür boyu kal da,
Bu kaderimi güldür.

HÜMEYRA ARSLAN

15.12.2017

02:00